

LBRIS

We know
books

Felicity Warner

ULEIURI SFINTE

Cum să lucrezi cu 20 de uleiuri valoroase
ca să-ți vindeci sufletul și spiritul

Traducere din limba engleză
de Liliana Burghină

Editura

For You

CUPRINS

Cuvinte de apreciere pentru cartea <i>Uleiuri sfinte</i>	5
Introducere	9
Partea I/ Cum să lucrezi cu uleiurile	
Capitolul 1 Povestea mea în lucrul cu uleiurile	13
Capitolul 2 Tradiția mea miroforă	21
Capitolul 3 Originile și tradițiile lucrului cu uleiurile sacre	24
Capitolul 4 Cum să începi să lucrezi cu uleiurile	34
Capitolul 5 Tehnici și practici fundamentale	43
Partea a II-a / Uleiurile	
Angelică. Maestra învățătoare	69
Brad argintiu. Călătoria interioară și accesarea puterii personale	77
Busuioc sfânt. Reconnectarea cu forța divină a vieții	83
Cedru de Atlas. Forța spiritului	90
Coadă șoricelului. Sensibilitate, frică și răni sufletești	97
Elemi. Renunțare, abandonare	103
Fragonia™. Pentru tranziții de orice fel	111
Frunze de violete. Durere extremă	117
Galbanum. Deschiderea portalurilor, munca psihopompă	123
Gălbenele. Viziune și profeție	130
Mirt. Gardianul pragului sacru și invocarea muzei	137
Nard. Uleiul Consolamentum – o frântură de Paradis	144
Opoponax. Schimbarea formei și împrumutul formei	152
Palo santo. Protecție	159
Patchouli. Împământare	166
Ravensara. Vindecarea rănilor sufletești	173
Santal. Meditație și ascultare profundă	181
Smirnă. Înțelepciune și iertare	188
Tămâie. Alinierea spiritului și sufletului cu Divinul	196
Trandafir. Iubește și învață să te iubești pe tine și pe copilul tău interior	203
Glosar de termeni	212
Resurse	215
Mulțumiri	219
Despre autoare	221

1

POVESTEA MEA ÎN LUCRUL
CU ULEIURILE

„Există un Spirit care este minte și viață, lumină, adevăr și spații nemărginite. El conține toate lucrările și dorințele, toate parfumurile și gusturile. El învăluie întregul Univers și, în tăcere, ne iubește pe toți.“

Chandogya Upanishad,
Scripturile vedice

Am fost atrasă de uleiurile esențiale încă din primii ani de viață. Copil fiind, îmi plăcea să miros batistele bunicii, care erau clătite în ulei de lavandă. Petreceam multe ore în grădină culegând flori parfumate și ambalându-le în sticlute, ca să fac parfumuri pentru zâne.

Chiar și atunci, mirosurile erau un mister îmbătător pentru mine. De unde își lua parfumul o violetă? Ce anume le oferea petalelor de trandafir mirosul blând? Și de ce reușeam să simt, la soare, notele de vanilie, catifelate și moi, ale micșunelelor calde? Aceste arome mă atingeau profund și îmi inspirau adesea gânduri curioase, deschizând ușa către o lume secretă.

La vârsta de aproximativ 4 ani, în timp ce mama cocea prăjituri, îmi petreceam ore întregi culegând și aranjând florile de nasturtium viu colorate. Pierdeam noțiunea timpului, absorbită de parfumul lor piperat și de culorile orbitoare, care păreau la fel de strălucitoare precum soarele. Mă înălțau și mă transportau într-un alt loc.

Am început, în scurt timp, să fac creme simple și ape florale. Voiam să învăț totul despre parfumuri, dar nimeni nu părea să știe prea multe. Se explica doar știința uleiurilor și a moleculelor, precum și funcționarea simțului nostru olfactiv (care părea patetic în comparație cu cel al câinilor); așa că am decis să le întreb chiar pe flori. Le-am întrebat cine și ce sunt. Am fost surprinsă să primesc de la ele niște răspunsuri foarte „lămuritoare“.

Cum începi o conversație cu o plantă? Am început închizând ochii strâns, mirosind o anumită plantă și, apoi, simțind intuitiv un răspuns. Fiecare părea să aibă o voce și o învățătură diferită de împărtășit. Mama m-a găsit odată întinsă în prețioasa ei lizieră ierboasă vorbind cu un pâlc de delphinium. Îmi amintesc, chiar și acum, cât de interesante erau conversațiile lor. Nu e de mirare că mama m-a descris mereu ca o „fantezistă“.

O întâlnire la Copenhaga

Inițierea mea în lumea uleiurilor sacre a avut loc la 15 ani, când locuiam în Copenhaga. Mi s-au oferit spațiul și libertatea să explorez tot felul de activități interesante și diverse. Mama nu era deranjată de activitățile mele, atât timp cât eram în siguranță.

M-am împrietenit cu o cântăreață de operă pe nume Ida, care locuia în apartamentul de alături, înțesat cu cărți, ceramică, picturi, ierburi uscate și plante. Compania ei stimulatorie m-a încurajat pe calea mea spirituală.

Vorbeam despre îngerii, poetul William Blake, poeți metafizici, magie și alchimie – și mi-a împrumutat cele mai interesante cărți pe care le-am citit vreodată. Ida avea mulți prieteni interesanți, în principal muzicieni, scriitori și artiști, iar într-o zi m-a dus în vizită la o prietenă care locuia într-un bloc auster de la marginea orașului.

Lys era o bătrânică ciudată, îmbrăcată în negru, cu părul lung și grizonant și ochelari cu rama de un roșu aprins. Era dură și energică. Deținea un apartament rafinat, cu mobila vopsită în culori blânde, albastru calcaros și gri; podelele erau lăcuite cu vopsea argintie, iar toți pereții erau căptușiți cu rânduri de sticle mici și sute de cărți. Avea atmosfera unui sanctuar sau a unei sihăstrie, iar eu mă simțeam ca acasă.

Am băut un ceai de mușețel și, apoi, a adus niște sticlute să le mirosim. M-am simțit emoționată. A deschis fiecare sticlută cu venerație, deșurubând cu grijă capacul, ridicând sticluta la nas, inspirând adânc. Părea că se află în transă, cu ochii închiși. Nu vorbea, dar avea o expresie de plăcere extaziată pe chip. Am stat înmărmurită, amintindu-mi de ritualurile japoneze ale ceaiului.

În cele din urmă, Lys mi-a înmănat o sticlută albastră strălucitoare. Cu prudență, am mirosit ușor, apoi mai adânc și mai lung și mi-am umplut nările. Uau! Ce era acest miros? Nasul mi-a tresărit și simțeam furnicături. Era foc lichid? Gheață? Aer arctic? Apoi am văzut culori. Acvamarin profund, dungi argintii, sclipiri magenta.

Nu numai că am mirosit ceva ce nu mai mirosisem până atunci, dar am văzut și culori în minte.

Pe măsură ce inspiram mai adânc, simțeam ca și cum mă cufundam în zăpadă cristalină adâncă până la genunchi, ascultând copacii cum gemeau în vânt. Mergeam împreună cu un copil mic spre o casă cu o ușă roșie...

Lys m-a chemat ușor înapoi, întrebându-mă dacă mi-a plăcut mirosul. Întoarsă în realitatea din salonul ei, nu am avut cuvintele (sau încrederea) să îi explic experiența, dar ea observat că mi se întâmplase ceva.

Totul devenea din ce în ce mai curios, precum în *Alice în Țara Minunilor*. Mă simțeam șovăielnică și ușor amețită, astfel că o altă sticlută a fost smulsă de pe un raft și fluturată sub nasul meu. Aceasta m-a readus direct în prezent; îmi simțeam picioarele grele ca plumbul.

A fost prima dintre numeroasele vizite în care am ajuns să o cunosc bine pe Lys în următorii 3 ani. Atunci când experimentam un ulei nou împreună cu ea, mă ascultam întotdeauna cu atenție fără să mă întrerupă, îmi urmărea orice microexpresie și îmi citea lumina corpului – suma straturilor energetice ale unei persoane, de la corpul fizic cel mai dens până la corpul spiritual cel mai subtil. Pe atunci, însă, eu nu știam despre asemenea lucruri. Acesta a reprezentat începutul instruirii mele. Lys mi-a dezvăluit mai multe, cu blândețe și mare prudență.

Deși era o psihoterapeută pensionată, uleiurile îi erau adevărata pasiune. Ea le amesteca sau își procura altele din locuri îndepărtate și obscure din întreaga lume. Lys era cea mai retrasă persoană pe care o întâlнисem vreodată, dar fermecătoare și amabilă. Era extrem de cursivă în exprimare și o foarte bună ascultătoare, dar secretoasă și precaută când venea vorba despre uleiuri.

Miroforele

Treptat, Lys s-a dezvăluit a fi o miroforă, „maestră a uleiurilor“ – descriere oferită chiar de profesoara ei. Ea a explicat că neamul ei se trage din mirofore („femei purtătoare de mir“), care aparțineau de tradițiile templelor egiptene pre-biblice.

Aceste preotese de templu erau instruite în artele vindecării încă de la pubertate. Erau alese pentru sensibilitatea la energie, „nasul“ lor fin și capacitatea de a recunoaște cele mai puternice uleiuri aromatice. Erau maestre în vindecarea cu energie, antrenate să lucreze cu energia deosebită a acestor uleiuri. Abilitățile lor formidabile vindecau nu corpul, ci sufletul.

Lys m-a învățat că aceasta este o tradiție ezoterică (ascunsă), indirectă și camuflată, ca să nu devieze de la puterea deținută. Una dintre mantrele ei era: „Este periculos să posezi cunoștințe fără înțelepciune.“

A remarcat că aveam nasul abil al unui câine de vânătoare și capacitatea unui șarpe de a simți vibrațiile. Erau două talente esențiale pentru a deveni miroforă, dar nu suficiente încă pentru ca ea să ia hotărârea de a începe să mă învețe. Trebuia să dovedesc că eram suficient de robustă fizic ca să devin recipient pentru energiile înalte cu care aveam să lucrez. Acest lucru nu putea fi predat, ci doar descoperit printr-o serie de inițieri și multă muncă practică dificilă.

Și astfel mi-am început ucenicia. Am fost testată până la limite pentru a vedea câtă energie eram capabilă să „mențin“ și dacă puteam să o descarc atunci când eram

plină (menținerea unei energii ridicate pentru un timp prea îndelungat te poate îmbolnăvi).

Acesta a reprezentat începutul unei perioade lungi și uneori epuizante. În acest timp, m-am luptat să urc cu greu un nivel sau două și, apoi, eram complet blocată pentru o perioadă, în timp ce absorbeam cunoștințele primite. Ca atunci când decojești o ceapă, existau straturi peste straturi de înțelegere a modului în care funcționau uleiurile, majoritatea învăluite în simbolistică hermetică și alchimică.

Am lucrat cu uleiurile împreună cu Lys timp de 3 ani, până când am părăsit Danemarca și m-am întors în Anglia. Mi-a dăruit, la plecare, un cutar de argint pentru uleiurile mele și un caiet de piele făcut manual, ca grimoar al meu de uleiuri, în care scrisese, mare și cursiv, „Cântec“, de John Donne (cel de la începutul cărții).

Apoi, m-a uns pe frunte cu un ulei a cărui compoziție fusese canalizată de la preotesele neîncarnate ale neamului, pentru a-mi începe munca. Încă nu știu ce conținea, dar aroma – ceva între pământul recent deranjat din solul pădurii și mirosul bisericilor vechi – va rămâne în memoria mea pentru totdeauna.

Inițierea în descendența miroforelor

Este necesară, în tărâmul fizic, o altă miroforă pentru inițierea în descendență, înainte de îmbarcarea în antrenamentul extracorporal în templele eterice. Intrarea în temple se efectuează prin vise, transe, sunet, simboluri, vibrații și, desigur, miros, învățate chiar de la uleiurile purtătoare de inteligență divină. Instruirea este intensă; toți învățătorii

mei sunt acum în spirit. Chiar și acum, câmpul meu energetic este testat în mod constant și provocat la fiecare nivel, ca să mă asigur că lucrez cu siguranță și integritate.

Întotdeauna am fost foarte sensibilă la atmosferă, la împrejurimi. În copilărie, era suficient să intru într-o încăpăre cu oameni pe care nu-i cunoșteam ca să mi se facă rău violent sau să ies în goană. Mă conectam cu totul, bun sau rău. Eram capabilă, chiar și atunci, să simt energia altei persoane și să o citesc, ceea ce era obositor.

Aceasta mi-a afectat sănătatea, în cele din urmă. În primii ani am avut eczeme, astm, un apendice care bombănea și eram lovită brusc de febră. În ambele mele sarcini am dezvoltat preeclampsie severă – o afecțiune periculoasă cauzată, parțial, de tensiunea arterială ridicată indusă de sarcină. Sufăr, de asemenea, de numeroase alergii.

Am un câmp energetic delicat, dar intens, iar munca mea cu uleiuri a intensificat acest fapt. Înainte să lucrez cu alții, a trebuit să învăț să mă vindec singură, reechilibrându-mi zilnic chakrele și aura.

De ce am scris această carte

Informațiile despre lucrul cu uleiurile sacre sunt greu de găsit; foarte puține sunt scrise. Aceasta deoarece învățătura face parte dintr-o tradiție orală transmisă de la maestră la discipolă. De ce scriu, așadar, o carte fără să trădez această tradiție secretă?

Chiar uleiurile au decretat că este momentul potrivit, întrucât sunt prezente ca să sprijine omenirea mai mult. Multe dintre învățăturile lor sunt gata să fie împărtășite

pentru a ajuta la extinderea conștiinței globale. Ele știu că vindecarea lor blândă, dar puternică, este necesară în aceste vremuri dificile.

Am lucrat cu uleiurile, în ultimii câțiva ani, în munca de moașă a sufletului, arătându-le altor moașe și vindecători modul în care aceste uleiuri extraordinare transformă *toate* călătoriile în viață, nu doar la sfârșitul vieții. Noi uleiuri sunt canalizate pentru a ajuta planeta Pământ, în timp ce aceasta se schimbă și își ridică propria vibrație. Flacoane pure de ulei de bază sunt umplute cu energii noi și vibrante, iar motivele pentru acest lucru sunt dezvăluite în liniște.

Profunzimea acestor învățături îmi este încă predată, în timp ce eu mă angajez mai profund în serviciul descendenței. Fac un jurământ zilnic să păstrez aceste învățături în inima mea. În plus, promit să învăț, să contemplan, să protejerez această cunoaștere și să le-o împărtășesc celor care doresc să onoreze învățăturile și să le folosească pentru binele suprem.

Sper că toți cei care vor citi această carte se vor simți inspirați să lucreze cu uleiurile, deschizându-și sufletul și spiritul spre înțelepciunea lor extraordinară.

2

TRADIȚIA MEA MIROFORĂ

„O, dragul meu Lucius, ce fericire, ce mare noroc ai tu! Voința augustei noastre zeițe îți este favorabilă, ea te-a socotit vrednic de o atât de înaltă chemare. Ei bine, de ce tocmai acum stai liniștit, de ce ai rămas pironit locului? Iată ziua mult dorită, neconținut chemată în rugăciunile tale, aceste mâini ale mele te vor iniția în cele mai sfinte și mai adânci taine ale cultului nostru!» Apoi, punându-mi pe umăr mâna dreaptă, preabinevoitorul bătrân mă conduse îndată la porțile impozantului templu. După ce, potrivit obișnuitei datini, oficie slujba deschiderii templului și săvârși sacrificiul dimineții, scoase dintr-o tainiță a sanctuarului niște cărți scrise cu litere necunoscute, care reprezentau în mod prescurtat formule sfinte. Unele erau figurate prin tot felul de animale, altele, prin desene înghesuite și încâlcite, unele erau în formă de nod, altele erau în formă de roată și altele aveau vârfuri îndesate asemenea cârceilor de viță, al căror înțeles rămânea ascuns curiozității profanilor. El mi-a citit din aceste cărți ce pregătiri trebuia să fac neapărat pentru inițierea mea. Numai de câț, atât eu personal, cât și prin amicii mei, am cumpărat cu zel și fără să ne zgârcim tot ce ne trebuia.”

Apuleius, *Măgarul de aur*
(traducere I. Teodorescu)

Tradiția miroforelor s-a dezvoltat din „medicina celestă“ practică în templele Egiptului Antic. Această medicină se baza pe relația ritualică dintre acordurile planetare (cunoscute sub numele de „legea similarității“) și semnăturile constituției corporale, afecțiunile și remediile care le vindecau. Era o formă de vindecare complexă, dar puternică.

Miroforele, cunoscute și sub numele de „purtoare de mir“ sau „maestre ale uleiurilor“, erau preotese pricepute să-i ajute pe oamenii aflați în apropierea morții; ele ofereau și vindecare, la nevoie. Munca lor principală de vindecare consta în realinierea oamenilor cu esența reală a sufletului lor și vindecarea rănilor sufletești cauzate de evenimente din această viață și din cele anterioare. Ele foloseau uleiuri în acest scop, după cum le sugerează și numele.

Aceste femei erau fiice de preotese, astfel că făceau parte dintr-un neam sacru. Instruirea lor în templu începea la pubertate, moment în care erau învățate să lucreze cu energia printr-o serie de inițieri în alchimie, energie și lucrul cu moartea și apropierea ei (tranziția). Credința, devotamentul și integritatea miroforelor erau permanent testate, pentru a asigura menținerea esenței misterelor în mâini sigure. Cea mai faimoasă miroforă a fost Maria Magdalena, iar Biblia conține numeroase exemple din munca ei și a surorilor sale mironosițe, îndeosebi în timpul răstignirii.

Atributele moderne ale miroforelor

Miroforele sunt încă preotese vindecătoare, într-o formă sau alta, fiind bine antrenate în medicina energetică. Ele își folosesc viziunea interioară (ochii spiritului)